Presència

Per PepMaria el dl., 02/12/2019 - 13:15

Pot passar de vegades que estem de manera superficial davant de les persones amb qui ens trobem. O bé perquè estem físicament davant d'aquestes persones, però tenim el cap en un altre lloc o en un altre moment. O bé perquè tenim el cap en aquestes persones, però en realitat les estem manipulant en funció dels nostres desitjos.

En què consisteix estar de manera profunda davant d'una persona? Alguns anomenen aquest estat de consciència presència. La presència consisteix en ser-hi de franc.

1. Ser. Estar atent, vigilant: decidir no marxar, no absentar-se, no distreure's d'aquella persona i la seva situació concreta.
2. Ser-hi. Amb tota la meva persona. No només amb la meva ment atenta i vigilant: també amb el meu cos, amb els cinc sentits. I rebre d'aquella persona no només allò que em diu amb paraules sinó tot el que em transmet amb la seva postura, els seus gestos, la seva imatge... Ella i jo estem immersos en l'espai i el temps: som en l'espai i el temps: hi som.
3. De franc. Anhelo ser-hi gratuïtament, sense pretendre res d'aquella persona. No anhelo ser-hi per fer-la servir com a mitjà per a cap finalitat: no vull treure'n beneficis o despertar la seva admiració; no busco trobar-m'hi per obtenir-ne pau interior o joia. Simplement anhelo ser-hi, apartant els desitjos d'utilitzar-la que vagin sorgint.

La presència no és immediata ni fàcil. Hi ha formes de meditació que ens ajuden a accedir a aquest estat de consciència: estant atent al moment present, amb tota la meva persona i sense esperar ni desitjar res més. És una forma de meditació summament pobra: no hi ha a penes paraules, ni imatges, ni sentiments. Només hi soc de franc. Però és des d'aquesta pobresa summa que paradoxalment estic accedint a la Realitat Última, m'estic fent present a la Presència.

I és que la Realitat Última hi és de franc.

1. Ser. Aquesta Realitat Última no és una Llei Matemàtica Universal, ni una Energia Natural, ni un Temps Absolut que flueix inexorablement. És Algú que està atent i vigilant a les persones en les seves situacions concretes; que decideix no absentar-se de les persones i les seves històries.
2. Ser-hi. El no absentar-se esdevé Presència "amb els cinc sentits". La Realitat Última entra en l'espai i el temps, pren cos en cada situació humana, és en cada situació humana, hi és. Segons el cristianisme, la Realitat Última (el Pare) entra en l'espai i el temps en Jesús de Natzaret.
3. De franc. La seva Presència no arriba a canvi d'accions humanes tals com sacrificis o rituals. És Presència de franc, joia d'estar amb les persones, joia de ser-hi. El cristianisme entén que aquesta joia gratuïta és un fruit de l'Esperit Sant.

Hi ha altres formes de meditació (lligades a les diverses tradicions religioses o de saviesa) que també donen accés a aquest estat de consciència que és la presència.

En qualsevol cas, després de la meditació, som capaços d'estar de manera una mica més profunda en qualsevol situació, en totes les nostres relacions. Perquè vivim més presents a tothom i a tot en el sí de la Presència.

……

· "Val més callar i ser que parlar i no ser". Ignasi d'Antioquia, Carta als Efesis, 15.1

· "Senyor, estimar-te a Tu en totes les coses i totes en Tu. En tot servir i estimar". Ignasi de Loiola.

"Tu que està per damunt de nosaltres,
Tu que ets un de nosaltres,
Tu que estàs – també en nosaltres
que tots et vegin – també en mi,
que jo prepari el camí,
que t'agraeixi tot el que aleshores m'esdevingui."
Dag Hammarskjöld (Secretari General de l'ONU entre 1953 i 1961)

.....

· En quines situacions has viscut "sent-hi de franc" davant d'un persona?

· En quines situacions has viscut "sent-hi de franc" davant de la Realitat, de la Presència?